

Diakoni i Gjerpen - historisk og fremtidsrettet

”Godt Nytt for Gjerpen” tok en prat med Sverre Norris Olsen, som har vært aktivt engasjert i diakonien i Gjerpen i en årrekke, etter det historiske årsmøtet i oktober. Sverre ble ansatt som diakon av Menighetspleien i Gjerpen for snart 30 år siden (!) og sitter i dag som leder av diakoniutvalget:

- Du har gjennom flere årtier stått midt oppe i det diakonale arbeidet i Gjerpen. Er det vemodig at det nå er slutt på en lang historie for en selvstendig diakoniorganisasjon i Gjerpen?

- Nei det vil jeg ikke si. For det første er det på ingen måte slutt – arbeidet fortsetter jo som før, med uforminskert styrke. Og for det andre så skjedde jo den største endringen i organisering allerede for flere år siden.

- Hva er det egentlig som blir nytt fra nyttår?

- Frem til nå har noen av medlemmene i diakoniutvalget blitt oppnevnt av menighetsrådet mens diakoniens årsmøte, som vanligvis har vært gjennomført som et ”møte i møtet” under menighetens årsmøte, har valgt noen medlemmer.

Det nye nå er at menighetsrådet skal oppnevne alle medlemmene i diakoniutvalget. Ut over dette er det egentlig ikke noen store forskjeller.

- Hvordan oppfatter du diakoniens stilling i Gjerpen i dag?

- Jeg tror jeg kan si at vi har et relativt godt utbygd arbeid for eldre og etterlatte, mens jeg er noe mer usikker på om vi klarer å dekke behovene innenfor andre aldersgrupper. Det er viktige ugjorte oppgaver både innenfor ungdomsarbeid og når det gjelder tilbud til unge familier.

- Hva kan diakonien bidra med i disse sammenhengene?

- Først og fremst å drive forebyggende arbeid, men det er selvfølgelig også enkeltproblemstillinger som fortjener oppmerksomhet.

- Hvilke ressurser rår diakonien over med tanke på å etablere eller utvide slikt arbeid?

- Vi har som sagt et godt arbeid i gang allerede, særlig blant eldre. Mye er av det vi vil kalle fellesskapsbyggende karakter.

Vi har en diakon i halv stilling, og det er også mange frivillige medarbeidere. Medlemmer i diakoniutvalget, besøkstjeneste, blomsterutdeling og praktiske medhjelpere i forbindelse med avvikling av formiddagstreff er viktige brikker. Mange bidrar også med forbønn.

Men vi er selvfølgelig også avhengig av de mange som bidrar med økonomisk støtte. Vi er helt avhengig av frivillige gaver for å kunne drive det arbeidet vi gjør. Og skal vi kunne utvide virksomheten til nye felter, trengs

det nok ennå flere til å dele på oppgavene innenfor alle disse områdene.

- Ser diakoniutvalget det som en del av sin oppgave å spre ”diakonale holdninger” i menigheten?

- Ja, absolutt. Blant annet tror vi at fellesskapsbyggende tiltak viktige. For eksempel forsøker vi å presentere høstmarkedet som noe mer enn en salgsmesse. Det er en trivelig møteplass for ung og gammel. Det samme gjelder i forbindelse med den årvisse ”eldregudstjenesten”, treff for gullkonfirmanter, kirkebakkekaffe og enkelte andre arrangementer.

- Kan du si litt mer konkret om hvilke tiltak du mener det kunne vært behov for?

- Egentlig synes jeg det er litt vanskelig. Det er alltid et dilemma om vi skal forsøke å skaffe ressursene først, og så presentere tjenestene, eller om vi også skal presentere visjoner om aktuelle tjenester og tilbud uten å ha forsikret oss om at nødvendige ressurser kan skaffes til veie.

Men barnevaktordning for aleneforeldre og annen avlastning ville det sikkert være behov for. Det er ganske mange som har store daglige omsorgsoppgaver som kunne ha behov for å komme seg ut en kveld av og til.

- Du arbeider selv i kommunens hjemmetjeneste – er ikke avlastning en offentlig oppgave?

- Jo, det er jo selvfølgelig det også.

Men de offentlige tilbudene vil fort måtte konsentrere seg om større ”prosjekter”. Og alle vet jo hvordan det er med kommuneøkonomien. Offentlige tilbud må aldri bli en sovepute som hindrer oss i å leve ut kristen neste-kjærlighet eller vise diakonal omsorg.

Sverre Olsen

- Hva vil du da si blir viktigst for frivillige diakoniarbeidere, forebygging eller brannslukking?

- Jeg tenker vel nærmest som Ole Brumm: ”Ja, takk, begge deler”. Det er alltid oppgaver for dem som vil bruke litt av sin fritid i tjeneste for andre.

- Hvor kan gjerpensfolk henvende seg, hvis de kunne tenke seg å bidra med en liten innsats på dette området?

- Det mest naturlige vil vel for de fleste være å ringe menighetskontoret, og gjerne snakke med diakonen.

ah